

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo Plvra Qvam XX. Antiqua monumenta, nunquam edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1602

De Vita Et Miracvlis Sancti Gebehardi Sueui Archiepiscopi Salisburgensis &
Apostolicæ Sedis Legati Avctore Sancti Eberhardi discipulo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64160](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64160)

De
VITA ET MIRACVLIS

Sancti

GEBEHARDI

Sueni

Archiepiscopi Salisburgensis

&

Apostolicæ Sedis

Legati

AVCTORE

Sancti Eberhardi

discipulo.

DE

DE SANCTO GEBEHARDO
Archiepiscopo.

Loriosus igitur GEBEHARDVS alto SVEVORVM stemmate, patre CHADOLDE matre AZALA progenitus, in primæua ætate sua liberalibus studijs traditur imbuendus. Vbi cum docilis puer nõ tam ætatis incremento, quàm liberalis scientiæ succresceret fastigio. Emenfa igitur pueritia partimque adolescentia, ingenuitatem generis, morum nobilitate, ac sapientiæ iubarẽ transcendit. Euacuatis enim quæ erant paruuli diuinis se mæcipat obsequijs, & lectiõibus, quamuis in sæculari pomposo stemmate, forinsecus splenderet ornatus, Per singulos itaq; gradus sacris ordinibus insignitus, ad sacerdotij deniq; gradum, quia dignus est inuentus, iij. nonas Martij anno incarnationis Domini M. l. v. à venerabilibus. SALTUVINO, sanctæ Salzburgensis Ecclesiæ Archiepiscopo, sub sancto LEONE Papa est promotus, prædicti Deo digni Archiepiscopi futurus Episcopus successor, ac Christi & Ecclesiæ indefessus propugnator. Huius ergo celebri fama illectus Imperator HEINRICVS III. cognomento pius, HEINRICI BABENBERGENSIS successor, eum ad se ascitum, regiæ aulæ summum præfecit Capellanum. Quo post paucos annos rebus humanis exempto, & HEINRICO IIII. filio prioris in scepra regni succedente, GEBEHARDVS item primus inter primos palatij habebatur. Et quamuis in terreno conuersaretur palatio, cœlestis tamen regis famularui sum mopere inhærebat. Anno deinde incarnati Domini M. l. x. qui sextus sacerdotij ipsius GEBEHARDI fuerat annus, post dormitionem præscripti venerabilis BADVINI Archiepiscopi, concord

1. Cor. 13.

*Saltuvinus
Archiepiscopus
Salzburg.*

Supra Saltuvinus dicitur

concordi & alacri totius Cleri, ac ministrorum electione in Salzburgensem Metropolitanum diuino nutu est sublimatus, utpote virtutum omnium gratia adornatus.

Igitur Deo dignus metropolita GEBHARDVS, iij. Idus Iunij, in loco *Eschinwand* dicto, accepto à rege HEINRICO, & castæ desponsationis sacrosanctæ matris Ecclesiæ annulo, & reuerendæ pastoralitatis baculo sanctæ Ivv AVENSIS Ecclesiæ sedi, ab ADELBERONE BVZBURGENSI Episcopo, X i i. Kalend. August: intra sanctita canonum inthronifatur. Nec longe post, conuenientibus RATISPONÆ GEBEHARDO eiusdem vrbs Episcopo, ENGELBERTO PATAVENSIS præfule, ELLINHARDO FRISINGENSIS Episcopo, ALTVVINO SABIONENSIS antistite, ADELBERONE VVIRZBURGENSI Præfide, GVNZONE EICHSTETENSI Episcopo, in gradū Episcopalis honoris per læta popularium suffragia, iij. Kalend. August. fœliciter est prouectus. Ab hinc vno & semis anno pallij insignibus & privilegio singularis præ cæteris coëpiscopis principatus ab ALEXANDRO Romanæ sedis Episcopo per VVEZILINVM præpositum, viij. Kalend. Martij gloriosissime persplenduit honoratus. His ille honoribus nesciebat superbire. Sed magis humilia de se ipso nouerat sentire. Diuitijs *Psal. 62.* etiam affluentibus cor non apposuit, his tripliciter vsus, aut in augmētum & proficū Ecclesiæ suæ expendit, aut monasteria & basilicas ex eis construxit, vel pauperibus erogauit.

Præterea tam regno quàm Romanæ sedi accommodatissimus existens, dilatauit gloriam populo suo & Ecclesiæ, quousque inimicus superueniens zizaniam discordiæ inter regnum & sacerdotium proch dolor seminavit. Præ-

*Salisburg.
Archiepiscop.
fit legatus
Apostolica
sedis*

Præful ergo egregius cum instar lucernæ candelabro superpositæ omnibus, qui in domo Dei erant, scientiæ & vitæ merito luceret, cum sancta Romana Ecclesia, quasi specialem filium suum, quasi verum Catholicum iudicauit esse dignum, cui legationem suam super omnes TERTONICI regni Ecclesias committeret. Sic itaque ex archiepiscopo regni Archiepiscopus IUVAVENSIS, & legatus Apostolicæ sedis prouectus est, immobilis Ecclesiæ columna enituit.

Operæ precium est hic inferere, qualiter præfatus & sæpe nominandus pater & Dominus GEBHARDVS Archiepiscopus ab ineunte ætate in proposito habuerit, ut si ex voluntate Dei facultas sibi post hac suppeteret, monasterium aliquod, ubi diuinæ laudes iugiter hymnizarentur, construere, quod ex subsequenti relatione potest perpendi. Dum enim aliquando in pueritiæ flore constitutus cum collegis suis ALTMANNO, postea Pataviensi Episcopo & ADILBERONE postea VIRZBURGENSI Episcopo, studijs liberalibus imbueretur, contigit ut cum his, quos prædiximus fidissimis sodalibus timore puerili fugam iniret.

In via igitur ad quendam fontem diuerterunt, & ibi destituti panem quantumcumque proferentes corpuscula recreabant. Et licet puerili affectione, Dei tamen magis, ut post patuit inspiratione, præfatio virtutis suæ spiritu inter cætera, quæ confabulabantur, Episcopos se futuros prædixerunt, & monasteria se ad Dei seruitium fundaturos vouerunt, quod postea efficaciter compleuerunt.

Primus igitur ALTMANNVS subintulit se Pataviensis Ecclesiæ præsulatum velle conscendere, quo adepto, monasterium se constructurum, ibiq; nouissimam tubam ad resurgendum expectaturum. Tum ADILBERO, Ego vero VIRZ-

ro VVirzburgensi Ecclesiæ pontificatum suscipiam & cœnobium Christi seruorum instituiam, vbi & ego recondar, communem omnium præstolaturus resurrectionem. At tunc GEBHARDVS, ego vestrum amborum magister futurus ero, quia volente Deo Salzburgenſi Ecclesiæ Metropolitana, sublimabor, monasterio, quod regulari institutioni ordinauero, vltimum examinis diem præstolabor.

Hæc ideo hîc interferere dignum duximus, vt ostenderemus, quam grata Deo simplicitas fuerit istorum, & cordis mundicia, quorum puerili quodammodo ioco prolata, tam mirabiliter ad effectum perduxit. Nam GEBHARDVS in Salzburg. metropoli postea sublimatus ADMUNTENSE cœnobium construxit in honore sanctæ Dei genitricis Mariæ virginis, sanctiq; BLASII Episcopi & martyris. ALTMANNVS Patauiensis Episcopus factus, TOTHVISENSE monasterium instituit, ADILBERO similiter ante ambos VVirzburgensem sedem adeptus, LAMBACENSE cœnobium construxit, &c.

*Videntur quedam deesse quia in m.
f. 158, &c.*

